

[Erlendsson]

ninger er kvaksalveri over for en syg dansk økonomi, som regeringspartiet har sin meget store del af ansvaret for. Det er ikke noget helbredelsesmiddel.

Det er sagt så ofte, og jeg er nok nødt til at gentage det i dag, at erhvervsstøtteordninger er konkurrenceforvridende. De medfører for erhvervene uundgåeligt flere restriktioner og mere blanketskriveri. Samtidig gør de erhvervene i mindre grad omkostningsbevidste, og de nedsætter derved på længere sigt erhvervenes konkurrenceevne, ikke mindst over for udlandet.

Det må også holdes for øje, men det glemmes tilsyneladende ganske af dem, der stadig kører frem med støtteordninger som bodemiddel, at de penge, der så gavmildt uddeles af folketinget, først skal indkræves som højere skatter. De højere skatter medfører øget lønpres og inflation og dermed nedsat konkurrenceevne og større arbejdsløshed. Det er en skadelig cirkel, som man ikke skal blive ved med at bygge på, men forsøge at komme ud af. Fremskridtspartiet er, som jeg har sagt, derfor principielt modstander af erhvervsstøtteordninger.

Med hensyn til den aktuelle erhvervsstøtteordning er det vores opfattelse, at hvis lovforslaget ikke vedtages, skal erhvervsinvesteringer, der er lønsomme, nok alligevel blive gennemført, og hvis de ikke er lønsomme, er pengenes anvendelse til dette forbrug skadelig for andre erhverv.

Fremskridtspartiet mener, at staten hverken skal optræde som bank eller som uddele af almisser til det erhvervsliv, hvis interesser den har forsømt at varetage eller direkte har modarbejdet, hvorved erhvervet er kommet i vanskeligheder. Staten – og det vil sige folketinget – skal, hver gang man lovgiver over for erhvervslivet, tænke sig godt om, og det har man forsømt.

Fiskeriministeren siger i sin fremsættelse, at nu kan der nok blive knaphed på de danske kvoter for konsumfisk, og det er begrundelsen for, at man nu fremsætter dette lovforslag. Det er sådan set en mærkelig begrundelse, men jeg tvivler da ikke på, at det er rigtigt, hvad ministeren spør, efter den måde, hvorpå forhandlingene i EF hidtil er forløbet, og her har ministeren jo som den danske forhandler desværre et alt for godt kendskab til det udfald, forhandlingerne engang vil føre til, når de er ført til ende. Men der

skulle altså ikke være tilstrækkelige produktionsmidler til at tage sig af disse mindre tilførsler.

Indtil nu er megen dansk fisk i ubehandlet tilstand blevet eksporteret til andre lande, især til Tyskland, hvor forædlingen så har fundet sted. Disse landes interesse vil næppe aftage, og så vil den knaphed, ministeren forudser, medføre, at fiskepriserne for ubehandlet fisk, der allerede har fået et kraftigt ryk opad, vil stige yderligere. Det samme vil naturligvis gælde for det forædlede fiskeprodukt. Visse fiskesorter vil i endnu højere grad end i dag blive luksuspisser.

De ændrede markedsforhold vil erhvervet kunne indstille sig på, når først de endelige og afgjorte betingelser, hvorunder erhvervene skal arbejde, er afgjort. Det kræver, at EFs fiskeripolitik snarest finder sin løsning. På denne opgave bør fiskeriministeren bruge sine kræfter.

Vi kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Kofoed (V):

Jeg tror ikke, man kan sige om dette lovforslag, at det er en konsekvens af, at man ikke har fået en fælles fiskeripolitik stablet på benene i EF, men jeg tror, man kan sige, at lovforslaget skyldes, at man ikke har ført en særlig fornuftig økonomisk politik i dette land siden 1975–76. For hvis man havde prøvet på at føre en økonomisk politik, som havde holdt omkostningerne i ave i tilstrækkelig grad i forhold til dem, man skal konkurrere med, tror jeg ikke, at fiskeindustrien var kommet i de vanskeligheder, som den er kommet i nu. Så kan vi selvfølgelig indtage det samme standpunkt som hr. Erlendsson, der siger, at hvis den kommer i vanskeligheder, må den bare gå ned, og dermed færdig, og så har vi ikke noget ansvar. Jo, ansvaret er statens. Så let kan man ikke gøre det. Vi mener i venstre, at vi også må føle ansvar for, at der er ført en dårlig økonomisk politik. For hvad er alternativet? Alternativet er jo, at vi ingen fiskeindustri har.

Det er mine principielle betragtninger. Alttså: på grund af den ikke særlig fornuftige økonomiske politik, man har ført, er dette forslag desværre blevet nødvendigt.

Så vil jeg gerne sige nogle andre ting om de støtteforanstaltninger, man tilsigter. Det er